

[Lange.]

Dispositioner, burde have til Følge, at vi i højere Grad søgte at sætte Tæring efter Næring. Vi burde tværtimod, f. Eks. naar det gælder Skibsfarten, føle os kaldet til i højere Grad end Sverige at søge at værne om den; at søge at skabe Muligheder for den — den er jo dog et internationalt Erhverv og et Erhverv, som vi af mange Grunde har store Muligheder for at udvikle, men som vi, saaledes som Udviklingen er i vort Land, ikke desto mindre maa erkende er ikke blot i Stagnation, men i Tilbagegang.

Naar den højtærede Finansminister ogsaa — lidt for overfladisk, synes jeg — henviste til det Kapløb, der er om Skibsaktier paa Børsen, vil jeg dertil sige, at jeg for mit Vedkommende og mit Parti har ingen som helst Sympati for det, der sker med Hensyn til Dampskibsaktier; men jeg ved nu ikke, om den høje Regering har gjort noget for at gribe ind over for dette eller for at vejlede de Folk, som efter min Mening køber i Blinde. Det er jo imidlertid ikke Erhvervet; de Folk, der køber Skibsaktier, har i mange Tilfælde kun en meget løs Tilknytning til Erhvervet. Og ser man paa Erhvervets Forhold, kan man ikke sige, at det er med Urette, at der et enkelt Aar eller et Par Aar — hvor længe det nu varer — kan betales et noget større Udbytte end hidtil. I Aarene 1932—34 har de 13 største Rederier efter de Oplysninger, der er fremkommet fra Dampskibsrederiforeningen, betalt et gennemsnitligt Udbytte af 2,1 pCt., det vil sige, at i disse 3 Aar har de paa-gældende Dampskibsselskaber betalt 4 Mill. Kr. i Udbytte til deres Aktionærer. Men samtidig er der foretaget en Nedskrivning af Aktiekapitalerne paa 10 Mill. Kr. I de nævnte 3 Aar har Aktionærerne i de 13 Dampskibsselskaber altsaa haft et Tab — de har ingen Renter faaet af deres Penge — paa 6 Mill. Kr. Tror den højtærede Finansminister, at det vil være muligt at føre dette Lands Erhvervsliv frem, at skabe Beskæftigelse til Arbejdere og Funktionærer, hvis ikke en stor Del af Virksomhederne kan drives under Aktieselskabsform? Og tror man, det vil være muligt i Længden at faa Folk til — jeg ser helt bort fra, om der overhovedet efterhaanden vil være nogen, som har Penge at sætte i Aktier — at anbringe Penge i Aktier, hvis de ikke, efter de Kaar, Aktionærerne i Dampskibsselskaber nu i en Række af Aar har haft, maatte have Mulighed for dog i nogle faa Aar at faa et rimeligt, ja, maaske endog et stort Udbytte af deres Aktier? Jeg tror ikke, det vil være muligt. Naar man nu i

Aar — og forhaabentlig ogsaa til næste Aar — ser, at Dampskibsselskaberne giver et stort Udbytte, bør Finansministeren derfor efter min Mening ikke udtale sig, som han har gjort her i Dag, men gøre opmærksom paa, at de forudgaaende Aar har Kaarene været meget urimelige, og paa, at det her nævnte Forhold i Virkeligheden paa ingen Maade begrundes en ekstra Beskatning af dette Erhverv.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Rasmussen Flemløse) erklærede — jeg synes med nogen Indignation i Stemmen —, at han ikke havde Medynk med Folk, der skulde svare 20 Kr. i Skat, naar de havde 10 000 Kr. i Indtægt, o. s. v. opad, og naar det er Tilfældet, er vi enige. Saa er der kun det tilbage, at det ærede Medlem og hans Parti stemmer for Loven. Det synes jeg vilde være rimeligt; naar vi skal have Pengene, er det rimeligt at tage dem paa den Maade.

Det ærede Medlem fremførte saa, at jeg ikke maatte glemme, at man havde forhøjet den almindelige Indkomstskat med 15 pCt., og saa kom Finansministeren her med øgede Krav til Skatteyderne. Ja, det er rigtigt, men jeg synes ikke, det ærede Medlem skulde glemme, hvad der var Foranledningen til disse 15 pCt. Det ærede Medlem var Medlem af dette høje Ting i 1933, da det saakaldte Kanslergadeforlig blev sluttet, hvor man bl. a. gennemførte den Bestemmelse, at i Aaret 1933 skulde Staten udskrive 40 pCt. Tillæg til den almindelige Indkomstskat, for at man kunde nedsætte Amtsejendoms-skatterne med 20 Mill. Kr.; saa skulde der, naar de 40 pCt. var gennemført, blive 3 Mill. Kr. til Rest til Finanskassen, men det blev kun 1,4 Mill. Kr. det Aar. Denne Lov gælder fremdeles. Man kan sige, det er en Bemyndigelse, Ministeren har, men Udgiften er der, og Ministeren har, saaledes som Indtægts- og Udgiftsforholdene er for Statskassen, været nødsaget til at udskrive Beløbet. Og med Hensyn til det øvrige, en 5—6 Mill. Kr. foranlediget af Gældssaneringsloven, som det ærede Medlem og hans Parti ogsaa har stemt for, staar der den samme Bestemmelse: at Ministeren bemyndiges til at udskrive dette Beløb. Naar man har været med til at gennemføre disse Foranstaltninger, synes jeg alligevel, det er lige haardt nok, at man kommer med Bebrejdelser, fordi denne Bemyndigelse til at skaffe Pengene til Veje bliver benyttet.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) fandt Merindkomstskatten urimelig, fordi den kunde ramme Folk, som tilfældig-